

Betragtning, som har bevirket, at Udvalget er kommet til den Indstilling, som findes i Betænkningen, at den Paagjældendes Ophold her er begrundet i en Pligt, han havde, til at være her, og at der ikke foreligger noget Datum eller Beviis for, at han ved Tilflytningen her til Stebet har haft nogen Villie til at opgive sit tidligere Hjem. Derfor er man heller ikke gaaet nærmere ind paa de factiske Omstændigheder, som ere forbundne med Vedkommendes Ophold her og hans Bevarelse af Hjem i Aalborg, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt han har Bærelser til Disposition i Aalborg, eller hvorvidt han der fører Huusholdning; naar Aarsagen til hans Ophold her har været som angivet, forekom det ikke Udvalget at kunne komme i Betragtning, om han har haft Bærelser til Disposition i Aalborg eller ikke, og jeg skal derfor ikke gaae nærmere ind paa en detailleret Fremstilling af disse Bopælsforhold, idet jeg haaber, at det ærede Thing i saa Henseende vil følge Udvalget.

Jeg skal kun endnu tilføie, at det let vil sees, at det Tilfælde, der her foreligger, er fuldkommen forskjelligt fra det, der blev afgjort den første Dag, Thinget var samlet, med Hensyn til to andre ærede Landsthingsmænds Valg, idet der vistnok ikke har været nogen Tvivl om, at Euen har brændt fuldkommen lidligt paa hine Mænds Arne hist, naaget de have opholdt sig her, og at de, naar de, hvad jeg haaber maa komme seent, engang ville opgive Statstjenesten og ville gaae tilbage til deres Hjem, ville finde dette fuldkommen beredt til at modtage dem. Dette er ganske vist ikke saaledes i det foreliggende Tilfælde, og jeg troer, at denne Forskjellighed bør fremhæves, for at ikke den Mening skal opstaae hos Nogen, at man har villet gaae strengere frem i dette Tilfælde end i de to andre. — Endelig slyder jeg at bemærke, at naar et æret Medlem af Udvalget, nemlig den 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (M. Rasmusen) har medunderskrevet denne Betænkning, saa har denne Underskrift kun den Betydning, at han tiltræder Indstillingen, medens han forøvrigt har forbeholdt sig at gjøre en anden Betragtning af Sagen gjældende. Med disse saa Bemærkninger skal jeg saaledes indstille, at Valget af Redacteur Nee godkjendes.

J. C. Jacobsen: Jeg er ganske enig i det Resultat, hvortil Udvalget er kommet; derimod kan jeg ikke ganske erkjende Rigtigheden af de Præmisser, hvorpaa det er støttet. Den ærede Ordfører har nu gjort Rede for de Grunde, som have foranlediget, at Udvalget har stillet de forskjellige Betragtninger i den Orden, hvori de staae; men det er netop med Hensyn dertil, jeg vil gjøre en modsat Anstuelse gjældende. Udvalget begynder med den Betragtning, at Bestemmelserne om Valgbarheden maae forstaaes saaledes, at den Paagjældende i hele det sidste Aar før Valget har haft sit Hjemsted eller Domicil i Valgkredsen; men her møder den store Vanskelighed, at der — saavidt jeg veed som Rægmand — i vor Lovgivning ikke findes nogen bestemt Definition af, hvad der forstaaes ved Domicil, og den Definition, som ligger i Udvalgets Fremstilling og den ærede Ordførers Motivering, forekommer mig at være lidet helbig. Hvor en Mand boer, hvor han har sin Seng og, som man siger, Dug og Diss, eller hvor han har sin Arne, forekommer mig at være meget uvæsentligt og lidet bethydnende i Sammenligning med, hvor han har sin Virksomhed, og hvor han svarer Skat, navnlig personlige Skatter. Naar en Mand flytter fra et Steb til et andet, er det vistnok uomtvisteligt, at han for at opnaae Valgret paa det nye Steb, hvor han er flyttet hen, maa have opholdt sig der et heelt Aar, men jeg kan ikke troe, at det kan være Lovens Mening, at en Mand, som er bosiddende paa et Steb og vedbliver at drive sin Virksomhed der, vedbliver at opfylde sine Forpligtelser ligeoverfor Stat og Commune ved at svare personlige Skatter der, paa nogen Maade berøves sin Valgret, fordi han en Deel af Aaret, eller endog saa det hele Aar, er borte paa Reiser, og jeg kan heller ikke indsee, at der er den allerringeste Grund til at gjøre den Forskiel, som den ærede Ordfører fremhævede, mellem Fraværelse i Udlandet og Fraværelse i Indlandet. Naar en Mand har Forretninger rundt omkring i Landet og ikke opholder sig paa noget bestemt Steb i længere Tid, men dog har en Hjemstavn, hvor han svarer sine Skatter, hvorfra han er reist ud, og hvorhen han agter at vende tilbage, skal han derfor mere have tabt sin Valgret, end hvis han reiste omkring i Udlandet?